

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn.

II AKa 170/23,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 28 lutego 2024 r.,

odrzuca skargę.

[SOP]

UZASADNIENIE

Pismem z 4 stycznia 2024 r. M.J. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu pod sygn. akt II AKa 170/23. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania z uwagi na to, że od 7 czerwca 2023 r. nie został wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Przepis art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera wymogi formalne, jakie musi spełnić skarga na przewlekłość postępowania. W związku z tym, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto powinna ona zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Skargę, która nie spełnia wymagań wskazanych w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

W niniejszej sprawie skarżący nie przytoczył żadnych okoliczności, które świadczyłyby o przewlekłości wskazanego postępowania – jego uzasadnienie ogranicza się wyłącznie do podniesienia, że od 7 czerwca 2023 r. nie został wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej. Abstrahując od tego, że w orzecznictwie przyjmuje się, iż stan przewlekłości postępowania będzie miał zasadniczo miejsce w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji w zakresie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, przekraczającej 12 miesięcy (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 67/20; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18), samo lakoniczne wskazanie, że termin rozprawy apelacyjnej nie został jeszcze wyznaczony, nie jest wystarczające do uznania, iż skarżący przytoczył okoliczności świadczące o przewlekłości postępowania. To na skarżącym ciąży bowiem obowiązek odpowiedniego wskazania okoliczności świadczących o tym, że sąd rozpoznający

daną sprawę prowadzi postępowanie w sposób przewlekły. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 11 stycznia 2024 r. (I NSP 236/23), „[s]karga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki.” W niniejszej sprawie skarżący nie sprostował jednak temu zadaniu.

Z tego względu Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

ZG

[a!]